

Ayhan Gökhan

Gyerektárgyak

„ki könnyet ejtsen / értünk,”
(Bari Károly)

Az emléktévesztő parton a gyerektárgyak gyenge bőrrel borított mentegetőzések, vizes fogak és érzékszervek memóriája. A figyelem páros állomása szaruhártyával borított felület, átmérője szenvedő tárgyak átmásolt gyerekkora. Háztető antennái, épületek hajnalban, járdák. A figyelem is sérülés. Hogy egy tárgy ekkora környezetet terem magából. A sérülés iránya lassan meggátol a tiszta észlelésben, lassan a figyelem tárgyai takarják ki a vizes gyerektárgyakat. A járdák hajnalban, az épületek antennái, a háztetők gyenge bőrrel borított mentegetőzések, készületlen műanyag palackok úszó-versenye hagy sérülést a tengeren, ebben a sérülésben minden megtörtént, átmenet, gyerektárgy-szemét. Mint összetört fogak hangja, ha lépek, cipőm alatt összetört fogak családja él, erőszakos apa a lépés teremtette hang, vizes és fénytelen. Vizesebb leszek, ha fénytelen. Ha észreveszem, mintha vallomást tennék, néma gyerektárgyként használnám, lehetőségként egy tárgyba fektetném a bizalmam, tárgyakban bízni olyan, mintha a névtelen figyelemre bíznom a gyerektárgyakat. Műanyag palackok ússzák át a tengert, vissza nem váltható sérült gyerektárgy a figyelmem.

Tessaloniki

Összetévesztett másolatok vagyunk,
állattestek takarják el
a dráma emberi oldalát.
Állatok kihalt sírása az emberi oldalon.